

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΗΡΟΚΛΗΣ ΒΑΣΙΑΔΗΣ

Ἡ κατωτέρω δημοσιευομένη ἀκριβεστάτη βιογραφία τοῦ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα θανόντος Ἡροκλέους Βασιάδου ἐγράφη χάριν τοῦ «Ἐγκυκλοπαιδικοῦ λεξικοῦ» ὑπὸ λογιῶν ἀνδρῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμένοντος, φίλου δ' ἀγαπητοῦ τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός· εὐμενῶς δὲ παρεχωρήθη ἡμῖν ὑπὸ τῶν ἐκδοτῶν τοῦ «Ἐγκυκλοπαιδικοῦ λεξικοῦ» πρὸ τῆς ἐν τούτῳ δημοσιεύσεως.
Σ τ. Δ.

Ὁ Κωνσταντῖνος Ἡροκλῆς Βασιάδης ἐγεννήθη τῇ 29 μαρτίου τοῦ 1821 ἐν τῇ κωμοπόλει τῆς Ἠπείρου Δελβινακίῳ, ἐκ πατρὸς μὲν Χρήστου, μητρὸς δὲ Ἀλεξάνδρας. Καὶ τὰ μὲν πρῶτα γράμματα ἐδιδάχθη ἐν τῇ σχολῇ τῆς πατρίδος αὐτοῦ, διευθυνομένη ὑπὸ Γ. Γαζῆ, τοῦ εἶτα ἐπὶ πολλὰ ἔτη σχολάρχου ἐν Μεσολογγίῳ γενομένου, ἀκολούθως ἀπήλθε μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς Ἀρτάκην (Κύζικον) τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὅπου τὸ μὲν πρῶτον ἐξηκολούθησε διδασκόμενος ὑπὸ τοῦ πατρὸς, εἶτα δὲ ὑπὸ Ν. Νεοκλέους. Μετὰ ταῦτα σταλαῖς εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν πρὸς εὐρύτεραν παιδείαν, εἰσῆλθεν εἰς τὴν Μεγάλην τοῦ Γένους Σχολὴν ἐν Ἐηροκρήνῃ ἔτι οὖσαν. Τὰ ἐν αὐτῇ δὲ μαθήματα μετὰ πλείστης ἐπιμελείας διακούσας, ἤξιώθη τοῦ πτυχίου καὶ σὺν αὐτῷ, κατὰ τὸ τότε κρατοῦν ἔθιμον, ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα Ἡροκλῆς σχολάρχης δὲ τῆς σχολῆς ἦν ὁ πρῶτος Μεσημβρίας Σαμουὴλ ὁ Κύπριος. Ὁ

Βασιάδης, ἅμα τῆς σχολῆς ἀποφοιτήσας, νεαρῶτατος ἔτι, διωρίσθη καὶ διετέλεσεν ἐπὶ μικρὸν σχολάρχης τῆς σχολῆς τοῦ Μεγάλου Ρεύματος. Τῷ 1843 ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς ἐφορείας τῆς Μεγάλης Σχολῆς εἰς Ἀθήνας πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν σπουδῶν αὐτοῦ ἐν τῇ φιλοσοφικῇ σχολῇ τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Μετακληθεὶς ὁμῶς μετὰ τινα χρόνον, ἔνεκα τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πολιτικῶν καὶ ἄλλων ἀνωμαλιῶν, διωρίσθη καθηγητῆς τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων ἐν τῇ Μεγάλῃ Σχολῇ. Τοιοῦτος δὲ διετέλεσε μέχρι τοῦ 1847, ἦτοι ἐπὶ τέσσαρα ἔτη. Ἐξῆσπλήρου δὲ τὸ καθήκον αὐτοῦ μετὰ τοσούτου ἐνθουσιασμοῦ, καὶ οὕτως, ὥστε οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξωγονοῦντο διὰ τῆς ἐξέχου μορφωτικῆς δυνάμεως τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὁ Η. Βασιάδης ἠσχολήθη καὶ παρεσκεύασε σπουδαιοτάτην ἔκδοσιν τῶν Φιλιππικῶν καὶ τοῦ περὶ στεφάνου τοῦ Δημο-

σθένους, διανοούμενος νὰ ἀπέλθῃ εἰς Εὐρώπην. Τῆς ἐκδόσεως ὁμῶς ταύτης μόνον ὁ πρῶτος τόμος ἐδημοσιεύθη τῷ 1848, δαπάνη τοῦ φιλομούσου Σωτηρίου Καλλιιάδου, περιέχων τὸν α' κατὰ Φιλίππου καὶ τοὺς τρεῖς Ὀλυνθιακοὺς. Ὅπως δὲ ἐξετιμήθη ἡ ἔκδοσις αὕτη δῆλον ἐκ τούτου, ὅτι ἡ Φιλοσοφικὴ σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λειψίας ἐπὶ ταύτῃ ἀπένοιμε τῷ πονήσαντι αὐτῇ τῷ 1857 τὸ πτυχίον τοῦ διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας. Οἱ δ' ἄλλοι δύο τόμοι, ἐκ τῶν τεσσάρων γνησίων φιλιππικῶν καὶ τοῦ περὶ στεφάνου μέλλοντες ν' ἀπαρτισθῶσι, δὲν ἐξεδόθησαν· διότι τὰ χειρόγραφα, σὺν ἄλλοις φιλολογικαῖς ἔργοις τοῦ ἀνδρός, κατεστράφησαν ἐν πυρκαϊᾷ, γενομένη ἐν τῇ συνοικίᾳ, ἐν ἣ κατόκει ἐν Παρισίοις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΗΡΟΚΛΗΣ ΒΑΣΙΑΔΗΣ

Εἰς Παρισίους μετέβη τῷ 1848 μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ ἔμπροσθεν μνησθέντος Σ. Καλλιιάδου, τοῦ πρεσβυτέρου Δημητρίου καὶ τοῦ νεωτέρου Κωνσταντίνου, τοῦ διακεκριμένου ἐν Κωνσταντινουπόλει λογιῶν. Ἐν Παρισίοις ὁ Βασιάδης σκεφθεὶς, ὅτι ἐκμανθάνων ἐπιστήμην ἀνεξαρτησίαν διδούσαν μᾶλλον ὠφέλιμος τῷ ἔθνει αὐτοῦ νὰ γένηται δύναται, ἐνεγράφη φοιτητῆς τῆς ἱατρικῆς σχολῆς καὶ διήκουσε τὰ μαθήματα αὐτῆς μέχρι τοῦ 1855. Διατρίψας δὲ δύο ἔτη ἐν Παρισίοις καὶ Βάδεν-Βάδεν, ἠσχολεῖτο περὶ τὴν μελέτην τῶν δοκιμωτάτων ποιητῶν καὶ

πεζογράφων τῶν ξένων φιλολογικῶν.

Τῷ 1858 ἀπήλθεν εἰς Βερολίνον, ὅτε, ἑορταζομένης τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς καθηγεσίας τοῦ περιωνύμου φιλολόγου τῆς Γερμανίας καὶ ἐπιφανοῦς ἑλληниστοῦ Αὐγούστου Böckh, οἱ αὐτόθι Ἕλληνες φοιτηταί, μέλλοντες νὰ ἐπιδῶσιν τῷ ἐπιφανεῖ ἀνδρὶ προσφώνησιν ἀνέθηκαν τῷ Βασιάδῃ τὴν σύνταξιν αὐτῆς. Ἡ προσφώνησις αὕτη, ἐπιδοθεῖσα, ἐδημοσιεύθη εἶτα μετὰ τῶν ἄλλων τοιούτων, διαφόρων διατριβῶν καὶ συγχαρητηρίων ἐν ἰδίῳ τόμῳ.

Ὁ Βασιάδης ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς πρωσσικῆς πρωτεύουσῃς ἠκροάσατο τῶν μαθημάτων, ἐν τῇ ἱατρικῇ καὶ ἐν τῇ φιλοσοφικῇ σχολῇ. Ὑποστάς δὲ τῇ 13 ὀκτωβρίου τὰς κεχανονισμένας ἐξετάσεις, καθ' ἃς ὑπεστήριξε τὸ θέμα τῆς ἐναϊσμοῦ αὐτοῦ διατριβῆς «De veterum Graecorum Gymnastica», ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς.